

ERREFUXIATUAK ALEMANIAN

Asilo egoeran daudenak lege bidegabeen aurka altxatu dira

Euren herrialdeetako jazarpen politikotik ihesi, Alemanian asiloa eskatzen duten errefuxiatuen aldeko mobilizaziorik jendetsuenak izan berri dituzte Berlinen. Egoera latza jasaten ari direla salatu dute, baldintza txarreko erresidentzietan dituzte eta debekatuta dute horietatik mugitzea. Protestetan izan gara, kontuok errefuxiatuen ahotik entzuten.

| MARTIN MENDIZABAL GARAI |

“EZ DAUKAGU lan egiteko ez hizkuntza ikasteko aukerarik. Ez daukagu egokitu diguten herritik irteteko aukerarik”. Houmer Hedayatzadek errefuxiatu iraniarraren hitzak dira. Asilo eskaera duela urtebete inguru egin zuen eta oraindik erantzunaren zain dago. “Batzuetan bi hilabete pasa daitezke, baina badira eskaeraren erantzuna jaso arte hamar urte itxoitzen egon direnak ere”. Bitartean zer? Lan egiteko debekua kasu askotan, hizkuntza ikastaroak hartzeko aukerarik ez eta lager

delakoetan bizitzeko mandatua. Asiloa eskatzen dutenentzako erresidentziak dira lagerrak, baldintza oso eskasekoak: intimitaterik ez, pitzadurak paretetan, itoginak... Halako baldintzetan “zure barnean zer edo zer galzten duzu, zure izatearen zati bat”, diosku Hedayatzadek-ek. Duela urtebetetik bizi da Alemanian. Iranetik alde egin behar izan zuen, bi urte eta erdiko kartzelaldira kondenatu baitzuten. “Oposizioko kide izategatik kriminal gisa tratatzen nau Irango Gober-

Alemania osora zabaldu da Bavarian abiatutako mugimendua. Urrian, 6.000 lagunetik gora bildu ziren Berlinen, asiloa eskatu dutenen eskubideen alde.

ERREFUXIATUAK ALEMANIAN

nuak, publikoki egiten den edozein gauza lan politikotzat hartzen dute. Supermerkatu batean prezioak asko igo dituztela esaten baduzu edo taxi-gidariarekin mintzatzen bazara, berehala atxilotuko zaituzte kritika politikoa argudiatuta”.

Errefuxiatuak Alemaniara iristen direnean, erresidentzia handi batzuetan pilatzen dituzte lehenik (6 astetik 3 hilabetera arte) eta ondoren, herri txikietan sakabanatzen dituzte. Omid Moradian Kurdistanekoa da eta jada hiru urte daramatza Alemanian. Orain arte Regensburg hiritik hogeit bat kilometrora dagoen lager batean bizi izan da mundutik isolatuta, eta joan den uztailan egoeraz nazkatu Regensburgeko kanpatuekin bat egin zuen. “Duela hiru hilabetera arte aleman guztiak arrazistak zirela uste nuen. Baina protesta hauek jende asko ezagutu dut eta alemaniarrez nuen pentsamoldea aldatu dut, begiak ireki dizkit”.

Legedi alemaniarra, halere, ez dute alde: Residenzpflicht izeneko arauak debekatu egiten die asilo eskaera egiten duten atzerritarrei egokitutako erresidentzia eremutik mugitzea. “Alemaniak daukan salbuespen lege bat da, Europako beste inongo herrialdetan aurkitzen ez dena”, azaldu digu Karin Prätörrik; hogeit urte daramatza errefuxiatuen aldeko borrokan. Legeak dio asiloa eskatzen dutenek alojamentu komunetan egon behar dutela eta mandatua urratzen duenak urtebeteko kartzela zigorra jaso dezake. Aspalditik, Europa osora hedatu nahi du araua Gobernu federalak, arrakastarik gabe. Alderdi nazionalsozialistak 1938. urtean ezarri zuten Residenzpflicht legea, nagusiki abokatu juduei zuzendua –Alemanian bizi ziren herritar judutarren defentsa galarazteko—. Egun, sarritan helburu argia du legeak: atzerritarrek herrialdetik alde egitea.

Ezker-eskuin:
Houmer Hedayatzadek errefuxiatu irandarra, Karin Prätörri errefuxiatuen aldeko aktibista, eta Omid Moradian kurdua. Hiru urte lager batean isolatuta eman ditu Moradianek.

Deportazioak bertan behera uztea, asilo eskaera egiten dutenen izaera politikoa onartzea, Residenzpflicht legea indargabetzea, eta isolamendu erresidentziak ixtea eskatzen dute

Lagerretan isolatu eta bertatik mugitzea debekatzeko jendea txikitzen duela dio errefuxiatuentzako

Bavariako aholkularitza taldeko kide Alexander Thal-ek: “Etorkizuneko itzaropen eta proiektu guztiak suntsitzen ditu. Etxe hauek egona naiz, errefuxiatuak bisitatzen, eta bi ordu baino ez egon arren depresioak jota atera izan naiz. Pentsa 25 urte daramanak!”. Giza Eskubideen Adierazpen Unibertsalaren arabera, hiritar orok “edozein momentutan dauka hiriz aldatzeko eskubidea eta bere erresidentzia eremua/hiria hautatzeko aukera”. Ez dirudi Alemaniako legediak berdin pentsatzen duenik.

Eskubideen defentsan kanpatuta

Pasa den urtarrilean, Mohammad R. errefuxiatu irandarrak bere buruaz beste egin zuen Bavariako Würzburg hirian. Ez zen egoera isolatua izan, azken urteetan ugari izan baitira Alemanian hautu hori egin duten errefuxiatuak, baina gertaerak errefuxiatuen aldeko mugimendua sustraitu zuen Bavarian. Martxoan, Würzburg hirian kanpaldia abiatu zuten, euren egoera publikoki salatuz. Pixkanaka, oihartzuna hartu zuen mugimendua eta Düsseldorf, Nürnberg, Passau eta Regensburg hirietara zabaldu zen. Eskubide urraketan inguruko argazki erakusketak, hitzaldiak, kanpaldiak, gose grebak... izan dira hilabeteotan. Iragan martxotik ekainera bitarte, Alemaniako errefuxiatuek hiru gose greba gauzatu zituzten Würzburgen. Elkartasuna adierazteko, beste zazpi hiritan baraualdiak errepikatu zituzten.

Irailean, mugimendua Alemanian osora zabaltzeko xedez, lau asteko martxa egin zuten, 600 kilometro Würzburgetik Berlinera. Eta paraleloki, beste autobus martxa batek ipar-mendebaldea zeharkatu zuen. Talde neo-

naziekin tirabirak ere izan zituzten bidean (batik bat Thüringen, Sajonian eta Potsdamen). Lehengo hilabeteko manifestazioa izan zen puntu gorena, Berlinen bertan: 6.000 lagunek gora bildu ziren errefuxiatuei elkartzasuna adierazteko. Hala ere, Hedayatadek-en iritziz are handiagoa izan zitekeen mobilizazioen dimentsioa, baina beldur dira errefuxiatuak: “Asiloa eskatu dutenak jakitun dira Residentpflichtig-a errespetatzen ez badute haien herrialdeetara deportatzeko arriskua areagotzen zaiela. Gobernuak xantaia egiten die”.

Martxak orokorrean eragin mediatiko handia izan du. ARD eta ZDF telebista estatalek eta *Der Tag/Spiegel* edota *Sueddeutsche Zeitung* egunkariak, esaterako, leku garrantzitsua eskaini diote orain arte herritarrentzat ia ezezaguna zen gai honi. Dena den, eztabaida aurretik zetorren: 2010ean Pro Asyl errefuxiatuen aldeko taldeak epaitegietara jo zuen, legearen arabera edozeinek –bertako nahiz atzerriar– gutxieneko diru-laguntza jasotzeko eskubidea duela aldarrikatzeko. Izan ere, Hartz IV legeak dio langabezian dagoen herritar orok etxebizitza izateko eta hilean 374 euro jasotzeko eskubidea duela, baina oso bestelakoa da asiloa eskatzen dutenen egoera. Lagerretan dituzte eta hilean 40 euro ematen dizkiete. Gainontzeko diru-laguntza zerrenda mugatu batzuetatik aukeratu dezaketen janari eta arropatan jasotzen dute. Uztailen ebatzitateko epaiaren ondorioz, orain eskudirutan 134 euro jasotzen ari dira, baina errefuxiatuek diote ez dela nahikoa. Gutxienez, politikariak isilpean zituzten lege hauek iritzi publikora eramateko balio izan dutela dio Prätoria-k. “Gainera, sortzen ari den presio hau gobernuak beste lege batzuk aldatzera behartu dezake, Residentpflichtig-a kasu”.

Egungo asilo politikaren aurkako mugimenduak lau eskakizun nagusi ditu aldarri: deportazio guztiak bertan behera uztea; asilo eskaera egiten duten errefuxiatuen izaera politikoa onartzea; Residentpflichtig legea

40.200 asilo eskaera

Urtero errefuxiatu ugari egiten du asilo eskaera Alemanian. Migrazio eta Errefuxiatuen Bulego Federalaren datuen arabera, 2011. urtean 45.741 lagunek egin zuten eskaera, eta aurten, irailera bitarte, 40.201 dira dagoeneko. Kopurua handituz joan da azken bost urteotan eta Afganistan da gehien jatorria; eta ondoren, Irak, Serbia eta Iran, hurrenez hurren.

“Lagerretan bi ordu baino ez egon arren depresioak jota atera izan naiz. Pentsa 25 urte daramanak!”

Alexander Thal,
errefuxiatuen aholkularia

indargabetzea; eta isolamendu erresidentziak ixtea. Berlineko manifestazioaren ondoren ez dira besoak gurutzatuta geratu eta hainbat ekintza burutzen jarraitu dute. Urriaren 15ean, esaterako, Nigeriako enbaxada okupatu zuten eta polizia 28 lagun atxilotu zituen bertan. Aipatzekoa da Alemaniak Nigeriarekin akordioak dituela herrialde germaniarrera iristen diren paperik gabeko errefuxiatuak hara berriz deportatzeko, bere garaian Gadafiren Libiarekin zituen akordioaren gisan.

Residentpflichtig legea Bundestagera

Urriaren 24an, Brandenburgoko Atean zortzi egun iraun zituen gose grebari ekin zioten hogei bat lagunek. Poliziak kanpalekua desegin eta lo zakuak kendu zituzten, eta estalperik gabe pasa behar izan zituzten zortzi egunak. Protestek fruituak eman dituzte eta hil honetan Bundestag Alemaniako parlamentura iritsi dira haien eskakizunak, Die Linke ezkerreko koalizioaren, Die Grünen berdeen eta SPD alderdi sozialistaren bidez. Hala, Residentpflichtig lege polemikoa izan dute hizpide parlamentariak, nahiz eta alderdien gehiengoak neurria babesten duen, errefuxiatuak kontrolpean izateko ezinbesteko tresna dela argudiatuta. Mugimenduko kideek argi dute, Brandenburgoko atean jarraituko dute, Gandhiren aipua buruan: “Lehenengo ez ikusiarena egingo dute, ondoren barre egingo dizute, gero eraso, eta azkenean irabazi egingo duzu”. ■

INAKIBEREZIARTUA
Enbalajeak · Biltegitratzea eta Logistika · Zerra eta eraikuntza

25 urte baino gehiago paketatze industrialaren sektorean

Jauregi auzoa, 75 · HERNANI · (Gipuzkoa) · ☎ 943 552 828
www.inakibereziartua.com · mjm@inakibereziartua.com

ogiaren egia

Zatoz eta ezagutu garai batean egiten ziren ogiak, lehengo osagai eta teknikekin

Galparsoro
OKINDEGIA

Antzinako ogiaren kabia bihurtu baitugu denda zahar berria

Kale Nagusia 6 (Alde Zaharra) - DONOSTIA - Tel.: 943 421 074